

angbatasngdiyos.org

Apendise 7a: Mga Birhen, Biyuda, at mga Diborsyada: Ang mga Pagsasamang Tinatanggap ng Diyos

Ang pahinang ito ay bahagi ng serye tungkol sa mga pagsasamang tinatanggap ng Diyos at sumusunod sa ganitong pagkakasunod:

1. [Apendise 7a: Mga Birhen, Biyuda, at mga Diborsyada: Ang mga Pagsasamang Tinatanggap ng Diyos](#) (Kasalukuyang pahina).
2. [Apendise 7b: Ang Sertipiko ng Diborsyo — Mga Katotohanan at mga Mito](#)
3. [Apendise 7c: Marcos 10:11-12 at ang Maling Pagkakapantay-pantay sa Pangangalunya](#)
4. [Apendise 7d: Mga Tanong at Sagot — Mga Birhen, Biyuda, at mga Diborsyada](#)

Ang Pinagmulan ng Pag-aasawa sa Paglikha

Karaniwang kaalaman na ang unang kasal ay naganap kaagad matapos likhain ng Manlilikha ang isang babae [נִקְבָּה (nēqēvāh)] upang maging kasama ng unang tao, isang lalaki [זָכָר (zākhār)]. Lalaki at babae — ito ang mga katawagang ginamit mismo ng Manlilikha para sa kapwa mga hayop at tao (Genesis 1:27). Sinasabi sa salaysay sa Genesis na ang lalaking ito, nilikha ayon sa larawan at wangis ng Diyos, ay napansing wala ni isa mang babae sa iba pang mga nilalang sa lupa ang kamukha niya. Wala ang umakit sa kanya, at ninais niya ang isang kasama. Ang katagang nasa orihinal ay [עֶזֶר כְּנֶגְדּוֹ ('ēzer kēnegdō)], na ang kahulugan ay “isang angkop na katulong.” At nakilala ng Panginoon ang pangangailangan ni Adan at nagpasiyang likhaan siya ng isang babae, ang pambabaeng anyo ng kanyang katawan: “Hindi mabuti na ang tao ay nag-iisa; gagawan ko siya ng isang katulong na angkop sa kanya” (Genesis 2:18). Pagkatapos ay nilikha si Eva mula sa katawan ni Adan.

Ang Unang Pagsasama Ayon sa Bibliya

Kaya naganap ang unang pagsasama ng mga kaluluwa: walang seremonya, walang panata, walang mga saksi, walang piging, walang rehistro, at walang tagapagpatibay. Ibinigay lamang ng Diyos ang babae sa lalaki, at ito ang naging tugon niya: “Ngayo’y buto sa aking mga buto at laman sa aking laman; siya’y tatawaging ‘babae,’ sapagkat sa lalaki siya kinuha” (Genesis 2:23). Di naglaon, mababasa nating si Adan ay nakipagtalik [יָדָה: (yāda) — makilala, makipagtalik] kay Eva, at siya’y nagdalang-tao. Ang kaparehong pahayag (to know), na ikinaugnay sa pagbubuntis, ay ginamit din kalaunan sa pagsasama ni Cain at ng kanyang asawa (Genesis 4:17). Lahat ng mga pagsasamang binanggit sa Bibliya ay binubuo lamang ng isang lalaki na kumukuha ng isang birhen (o biyuda) para sa kanyang sarili at nakikipagtalik sa kanya — halos laging gamit ang pahayag na “makilala” o “pumasok kay” — na nagpapatibay na ang pagsasama ay tunay na naganap. Sa alinmang ulat sa Bibliya ay hindi sinabing nagkaroon ng anumang seremonya, panrelihiyon man o pansibil.

Kailan Nagaganap ang Pagsasama sa Paningin ng Diyos?

Ang sentrong tanong ay: **Kailan itinuturing ng Diyos na naganap ang isang kasal?** May tatlong posibleng pagpipilian — isa ang biblikal at totoo, at dalawa ang mali at gawa-gawa ng tao.

1. Ang Biblikal na Pagpipilian

Itinuturing ng Diyos na magasawa ang isang lalaki at babae sa mismong sandaling magkaroon ng unang kusang-loob na pagtatalik ang babaeng birhen sa kanya. Kung nagkaroon na siya ng ibang lalaki, maaari lamang maganap ang pagsasama kung patay na ang naunang lalaki.

2. Ang Maling Relativistang Pagpipilian

Itinuturing ng Diyos na nagaganap ang pagsasama kapag nagpasya ang magkasintahan. Ibig sabihin, maaaring magkaroon ang lalaki o babae ng kahit ilang seksual na kapareha, ngunit sa araw lamang na pasyahan nilang “seryoso na” ang relasyon — marahil dahil magsasama na sila sa iisang tirahan — doon lamang ituturing ng Diyos na sila ay isang laman. Sa ganitong kaso, ang nilalang at hindi ang Manlilikha ang nagtatakda kung kailan nagdudugtong ang kaluluwa ng lalaki sa kaluluwa ng babae. Walang kahit bahagyang batayang biblikal para sa pananaw na ito.

3. Ang Pinakakaraniwang Maling Pagpipilian

Itinuturing lamang ng Diyos na naganap ang pagsasama kapag may seremonya. Hindi ito gaanong naiiba sa ikalawa, sapagkat sa praktika ang tanging idinadagdag ay isang ikatlong tao sa proseso — maaaring isang hukom, opisyal ng rehistro sibil, pari, pastor, atbp. Sa opsyong ito, maaari ring nagkaroon ng maraming nakaraang kapareha ang magkasintahan, ngunit ngayo’y dahil nakatayo na sila sa harap ng isang pinuno, doon lamang ituturing ng Diyos na nagkaisa ang dalawang kaluluwa.

Ang Kawalan ng mga Seremonya sa mga Pistang Pangkasal

Dapat tandaan na binanggit ng Bibliya ang apat na pistang pangkasal, ngunit sa alinman sa mga ulat ay walang nabanggit na seremonya upang pormalin o basbasan ang pagsasama. Walang turo na kailangan ang isang ritwal o panlabas na proseso upang maging tanggap ang pagsasama sa harap ng Diyos (Genesis 29:21-28; Hukom 14:10-20; Esther 2:18; Juan 2:1-11). Ang pagpapatibay ng pagsasama ay nagaganap kapag ang isang birhen ay may kusang-loob na pakikipagtalik sa kanyang unang lalaki (ang konsummasyon). Ang ideya na iuugnay lamang ng Diyos ang mag-asawa kapag sila'y tumayo sa harap ng isang pinunong panrelihiyon o hukom ay walang suporta sa Kasulatan.

PDF: [I-download ang PDF na naglalaman ng lahat ng mga kasal sa Bibliya.](#)

Pangangalunya at ang Batas ng Diyos

Mula pa sa simula, ipinagbawal ng Diyos ang pangangalunya, na tumutukoy sa pakikipagtalik ng babae sa higit sa isang lalaki. Ito'y sapagkat **ang kaluluwa ng babae ay maaari lamang maiugnay sa iisang lalaki sa anumang oras dito sa lupa.** Walang takdang bilang kung ilang lalaki ang maaaring makasama ng isang babae sa buong buhay niya, ngunit maaari lamang maganap ang bawat bagong ugnayan kung nagwakas na ang nauna sa pamamagitan ng kamatayan, sapagkat noon lamang bumabalik ang kaluluwa ng lalaki sa Diyos na pinagmulan nito (Eclesiastes 12:7). Sa ibang salita, kailangang biyuda siya upang makisama sa iba pang lalaki. Madaling mapatutunayan ito sa Kasulatan: gaya noong ipinakuha ni Haring David si Abigail pagkatapos lamang niyang mabalitaang patay na si Nabal (1 Samuel 25:39-40); noong kinuha ni Boaz si Ruth bilang asawa sapagkat nalaman niyang patay na ang asawa nitong si Mahlon (Ruth 4:13); at noong inutusan ni Juda ang kanyang ikalawang anak na si Onan na pakasalan si Tamar upang bigyan ng supling ang pangalan ng kanyang yumao na kapatid (Genesis 38:8). Tingnan din: Mateo 5:32; Roma 7:3.

Lalaki at Babae: Mga Pagkakaiba sa Pangangalunya

Malinaw na makikita sa Kasulatan na walang pangangalunya laban sa babae, kundi laban lamang sa lalaki. Ang ideyang itinuturo ng maraming simbahan — na sa paghihiwalay ng lalaki sa isang babae at pag-aasawa ng iba pang birhen o biyuda ay nangangalunya siya laban sa kanyang dating asawa — ay walang batayan sa Bibliya, kundi bunga lamang ng mga kaugalian sa lipunan.

READ: [Marcos 10:11-12 at ang Maling Pagkakapantay-pantay sa Pangangalunya.](#)

Patunay dito ang maraming halimbawa ng mga lingkod ng Panginoon na nagkaroon ng sunud-sunod na pag-aasawa sa mga birhen at biyuda nang hindi sinaway ng Diyos — kabilang ang halimbawa ni Jacob, na may apat na asawa, na pinagmulan ng labindalawang lipi ng Israel at ng Mesiyas mismo. Kailanman ay hindi sinabing nangalunya si Jacob sa bawat bagong asawang kinuha niya.

Isa pang kilalang halimbawa ang pangangalunya ni David. Wala ni isang sinabi ang propetang si Natan hinggil sa pangangalunya laban sa sinumang babae ng hari nang makipagtalik siya kay Bathsheba (2 Samuel 12:9), kundi laban lamang kay Urias, na kanyang asawa. Tandaan na may mga asawa na si David — sina Mical, Abigail, at Ahinoam (1 Samuel 25:42). Sa ibang salita, ang pangangalunya ay laging laban sa lalaki at hindi laban sa babae.

May ilang pinunong nagsasabing ginagawang ganap na magkasingpantay ng Diyos ang lalaki at babae sa lahat ng bagay, ngunit hindi ito sumasalamain sa nakikita sa apat na libong taong saklaw ng Kasulatan. Wala ni isang halimbawa sa Bibliya na sinita ng Diyos ang isang lalaki dahil nangalunya siya laban sa kanyang asawa.

READ: [Bakit Hindi Pinahihintulutan ni Jesus ang Poligamya sa Ngayon.](#)

Hindi ibig sabihin nito na hindi nangangalunya ang lalaki, kundi **magkaiba ang pagtingin ng Diyos sa pangangalunya ng lalaki at ng babae**. Iisa ang parusang biblikal para sa dalawa (Levitico 20:10; Deuteronomio 22:22-24), ngunit walang ugnayan ang pagkalinaw o pagka-birhen ng lalaki sa pag-aasawa. Ang babae, hindi ang lalaki, ang tumitiyak kung may pangangalunya o wala. Ayon sa Bibliya, **nangangalunya ang lalaki tuwing makikipagtalik siya sa babaeng hindi birhen ni biyuda**. Halimbawa, kung ang isang dalagang lalaki na 25 anyos ay nakipagtalik sa isang 23 anyos na babae na nagkaroon na ng ibang lalaki, siya ay nangalunya — sapagkat, ayon sa Diyos, ang babaeng iyon ay asawa ng ibang lalaki (Mateo 5:32; Roma 7:3; Bilang 5:12).

Ang Kasal na Levirato at ang Pagpapanatili ng Lahi

Ang prinsipyong ito — na maaari lamang makisama ang babae sa ibang lalaki matapos mamatay ang una — ay pinagtitiibay din sa batas tungkol sa kasal na levirato, ibinigay ng Diyos upang mapanatili ang ari-arian ng angkan: “Kung magkakasama ang magkakapatid at mamatay ang isa na walang anak, ang asawa ng namatay ay huwag mag-asawa ng iba sa labas ng angkan. Papasukin siya ng kapatid ng kanyang asawa, kunin siya bilang asawa, at tuparin ang tungkulin ng bayaw sa kanya...” (Deuteronomio 25:5-10. Tingnan din ang Genesis 38:8; Ruth 1:12-13; Mateo 22:24). Pansinin na dapat tuparin ang batas na ito kahit na may iba nang asawa ang bayaw. Sa kaso ni Boaz, inalok pa niya si Ruth sa mas malapit na kamag-anakan, ngunit tumanggi ang lalaki sapagkat ayaw niyang kumuha ng isa pang asawa at hatiin ang kanyang mana: “Sa araw na bilhin mo ang bukid mula sa kamay ni Noemi, kakamtin mo rin si Ruth na Moabita, ang asawa ng patay, upang ibangon ang pangalan ng patay sa kanyang mana” (Ruth 4:5).

Ang Pananaw ng Bibliya sa Pag-aasawa

Ang pananaw ng Bibliya sa pag-aasawa, ayon sa Kasulatan, ay malinaw at naiiba sa mga makabagong tradisyong pantao. Itinatag ng Diyos ang pag-aasawa bilang isang espirituwal na pagsasanib na tinatakan ng konsummasyon sa pagitan ng isang lalaki at ng isang birhen o biyuda, na hindi nangangailangan ng mga seremonya, tagapag-officiate, o panlabas na mga ritwal.

Hindi ito **nangangahulugan na ipinagbabawal ng Bibliya ang mga seremonya bilang bahagi ng kasalan**, ngunit dapat maging malinaw na hindi ito kinakailangan ni hindi rin ito ang nagpapatunay na naganap na ang pagsasama ng mga kaluluwa ayon sa batas ng Diyos.

Itinuturing na balido sa paningin ng Diyos ang pagsasama sa mismong sandali ng kusang-loob na pakikipagtalik, na sumasalamín sa banal na kaayusan na ang babae ay maiuugnay lamang sa iisang lalaki sa bawat panahon hanggang sa mamatay at malutas ang bigkis na iyon. Pinalalakas ng kawalan ng seremonya sa mga pistang pangkasal na inilarawan sa Bibliya na ang pokus ay nasa panloob na tipan at sa banal na layuning ipagpatuloy ang lahi, hindi sa mga pormalidad ng tao.

Konklusyon

Sa liwanag ng lahat ng mga ulat at prinsipyong biblikal na ito, malinaw na ang pakahulugan ng Diyos sa pag-aasawa ay nakaugat sa Kanyang sariling disenyo, hindi sa mga tradisyon ng tao o legal na pormalidad. Itinakda ng Manlilikha ang pamantayan mula pa sa simula: natatatakan ang kasal sa Kanyang paningin kapag ang lalaki ay nakipag-ugnayan sa kusang-loob na pakikipagtalik sa isang babaeng malaya pang mag-asawa — ibig sabihin, siya ay birhen o biyuda. Maaaring magsilbing pampublikong pagpapahayag ang mga sibil o panrelihiyong seremonya, ngunit wala itong bigat sa pagtukoy kung balido ang pagsasama sa harap ng Diyos. Ang mahalaga ay ang pagsunod sa Kanyang kaayusan, paggalang sa kabanalan ng bigkis ng pag-aasawa, at katapatan sa Kanyang mga utos na nananatiling hindi nagbabago anuman ang pagbabago ng kultura o opinyon ng tao.